

Marianne Gaardens prædiken pinsedag

Taler

Marianne Gaarden

Dato

19. maj 2024

Sted

Strandkirken

Omstændigheder**Prædikentekst**

Johannesevangeliet 14,15-21

Jeg er et af de mange mennesker, der er dybt taknemmelig for og afhængig af satellit GPS'ens opfindelse.

Et kort med en fremhævet linje, jeg kan køre efter.

Måske husker I, den gang der sad én ved siden af chaufføren i bilen med et kort i hånden og dirigerede: ”Du skal dreje til højre derhenne.”

Engang kørte jeg en bil i Cape Town i Sydafrika, og personen ved siden af mig på passagersædet sad med et stort kort i skødet og forsøgte at finde vej: ”Åh du skulle nok være kørt ned ad den vej der, vi lige er kørt forbi, men så må du tage den næste – åh nej, den er vist ensrettet, så skal jeg lige se, hvad du så kan gøre, bum, bum ...”

Der var varmt, der var venstrekørsel, trafikken var hektisk og for mig virkede det, som om alle trafikanter hellere ville trykke på hornet end træde på bremsen. Min medpassager drejede febrilsk rundt på det store kort i forsøget på at dirigere mig den rigtige vej, og mit blodtryk steg i takt med, at min tålmodighed faldt.

Måske har I lignende erindringer – inden GPS'ens opfindelse.

For i dag ville en GPS blot beregne ny rute, når man kører forkert uden bebrejdelser, formaninger eller diskussioner. For man kan heldigvis ikke diskutere med en GPS. Hver gang man kommer på afveje, beregner den bare automatisk ny rute.

Og hvad har en GPS med Helligånden at gøre?
Det kommer det til at handle om i dag.
Men først vender jeg lige tilbage til teksterne.

Vi har lige hørt, hvordan Helligånden kom over disciplene, der var forsamlet i pinsen, 50 dage efter påske.

Det er meget malerisk beskrevet som tunger af ild, der sætter sig på hver enkelt, og sætter dem i stand til at tale på mange forskellige sprog.

Det kan lyde eksotisk og fremmedartet i vores øre, men vi har faktisk et dansk ord for det: ”inspiration”. Mon ikke de fleste kender til at være inspireret – så går det nemt med at sætte ordene sammen. Og omvendt, når vi mangler inspiration, så kan vi slet ikke finde ordene.

”Inspiration” ordet kommer fra det latinske ”in-spiratus”, der rent bogstaveligt betyder ”ind ånd”.
Vi ånder ind og ånder ud, når vi trækker vejret.

I skabelsesberetningen i GT hører vi, at Gud pustede livsånde i menneskene. Vi er skabt med Guds ånd i os, og det er lige så grundlæggende for os mennesker, som det er at trække vejret.

Enhver, der har været med til en fødsel og har oplevet barnets første indånding efterfulgt af et skrig, eller siddet ved et dødsleje og oplevet et menneske ånde ud, har erfaret, hvilken forskel det gør, om der er ånd i kroppen eller ikke. Netop fordi vi har ånden i os, kan en gnist antænde os, så vi bliver inspireret, får ny energi, motivation eller vilje til at blive ved, holde ud eller gøre noget nyt.

Når vi er inspirerede, er det Guds ånd, der virker i os – Helligånden.

Det er også Helligånden, som Jesus taler om i dagens evangelietekst: ”Elsker I mig, så hold mine bud; og jeg vil bede Faderen, og han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer til evig tid.

Kært barn har mange navne, så talsmanden, Sandhedens ånd, eller kærlighedens ånd er alle navne for Helligånden – Guds ånd, der virker i os, og sætter os i stand til at elske.

For det helt centrale budskab til disciplene og til alle os, der i dag kalder os kristne – det er at elske. Buddet er, at vi skal elske Gud. Elske vores næste som os selv.

”Den, der har mine bud og holder dem,” siger Jesus,
”han er den, der elsker mig;
og den, der elsker mig, skal elskes af min fader.”
Og videre siger Jesus:
”Jeg er i min fader, og I er i mig og jeg er i jer.”

Det kan lyde kryptisk i moderne menneskers øre,
men essensen er, at Guds kærlighed er i os, når vi elsker.

Uden at kaste et blik på skilsmisseprocenten så ved de fleste nok, hvor nemt man på trods af alle gode intentioner kan komme på afveje i kærligheden.

Man kan komme til at såre eller blive såret.
Man kan svigte eller føle sig svigtet.
Man kan misforstå eller blive misforstået.
Så er det, at vi har brug for en vejleder,
der kan lede os den rette vej igen.

Nu kan I sikkert godt høre, at vi nærmer os GPS'en, som jeg er så taknemmelig for og afhængig af.

Kærlighedens ånd er som en indre GPS, der beregner ny rute, hver gang vi er kommet på afveje. Uden bebrejdelser, formaninger eller diskussioner leder Helligånden os på rette vej.

Og det har vi mennesker brug for igen og igen.

For vi vælger gang på gang den forkerte vej, farer vild, ender i en blindgyde og mister orienteringen i vores liv. Hvorfor mon? Nok fordi vi har sat vores indre GPS til en forkert destination.

Et dansk ægtepar var på bilferie i Sydtykland.
Da de skulle hjem, skrev de ”p u t g a r t e n” i deres GPS, kørte derefter nordpå

og fulgte ruten på kortet. Da de kom frem, undrede de sig såre over stedet, som ikke mindede om færgelejet ved Puttgarden på Femern. Et blik på deres færgebillet viste, at de havde stavet forkert. De skulle have skrevet ”p u t t g a r d e n” med to ”t’er” og et ”d”. De havde ikke været omhyggelige nok med at indstille deres GPS til den rigtige destination.

Det er helt afgørende, at vi indstiller vores indre GPS til den rette destination, og der er alt for mange vildveje og afveje eller fristelser, vi kan komme til at køre efter i livet.

Hvis vores mål er rigdom, magt, indflydelse, personlig prestige, høj position, et imponerende CV, et godt udseende, mange likes på SoMe eller andet, der kun tilfredsstillende vores eget ego, så ender vi det forkerte sted.

Men selvom vi er kommet helt på afveje, så er det altid muligt at beregne ny rute. Hvis vi programmerer vores indre GPS efter Jesu bud om at elske ham, så vil Guds kærlighed blive i os, og Helligånden i os vil lede os til den rette destination.

Og når vi undervejs alligevel kommer til at vælge den forkerte vej ud af en rundkørsel i vores liv, så beregner Helligånden blot ny rute, og leder os på rette vej igen.

For Helligånden er Guds ånde i os, der til stadighed leder os på rette vej,

genopretter vores brudte relationer, heler vores sår, giver os muligheden for en ny begyndelse og åbner vores ører og hjerter, så vi kan høre Guds kærlighedserklæring til os.

Her ville det have været på sin plads at synge salmedigteren, Iben Krogsdals nye salme fra 2023. ”Min kærlighed”, men da I næppe kender den – endnu, og vi mangler musikalsk understøttelse vil jeg undtagelsesvis afslutte dagens prædiken med at læse de fem vers af salmen. Så læn jer tilbage og tænk på ordene som Guds tiltale af dig:

Min kærlighed er mægtig i de svage,
min kærlighed er lysning om din nat,
den giver aldrig hån og had tilbage,

den svarer aldrig: dig har jeg forladt,
den holder frygtløst om dig, når du græder,
den slipper aldrig aldrig nogen steder.

Min kærlighed har andres dybe blikke,
min kærlighed har andres varme hud,
det sted, den er for fin til, findes ikke,
på kolde aftner slår den hånden ud,
den ånder langs de dybe ar i armen,
den hvisker glemte drømme gennem larmen.

Min kærlighed har set din værste aften,
min kærlighed har følt dit største savn,
og føler du en smerte, har den haft den,
og er du ingen, kender den dit navn,
den tåler alt, du nogensinde gjorde,
for den er ingen smertesyn for store.

Min kærlighed lod aldrig nogen ligge,
min kærlighed har døre, der går op,
den er, hvor du får seng og mad og drikke,
den er, hvor nogen værner om din krop,
den rører dig det sted, hvor du er såret,
den græder over alt, hvad du har båret.

Min kærlighed skal løfte dig forsigtigt,
min kærlighed skal følge dig på vej,
den ved, at det du drømmer om, er vigtigt,
i mørket kan den se dit smukke jeg,
den gav dig lys, den vil, at det skal brænde,
den elsker dig fra nu til verdens ende.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du som var,
er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse nu og i al
evighed.

Amen

Kilde

lfstift.dk

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Anden tekstrække, Pinedag, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/marianne-gaardens-praediken-pinedag>